

Sygn. akt III U 807/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 r.

<i>Sąd Okręgowy</i>	<i>w O.</i>	<i>Wydział III</i>
<i>Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych</i>		

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2013 r. w O.

sprawy z odwołania K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 15 marca 2013 r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

/-/ na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji K. P. Sąd Apelacyjny III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 24 lutego 2014r. sygn. akt III AUa 2120/13 postanowił:

umorzyć postępowanie apelacyjne.

/-/ na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt IIIU 807/13

UZASADNIENIE

K. P. wniosła odwołanie od decyzji (...) w P. z dnia 15.03.2013r., którą to decyzją ZUS odmówił uchylecia decyzji ZUS z dnia 12.10.2011r., w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 01.10.2011r.

do 21.11.2012r. Odwołująca podniosła, że wstrzymanie wypłaty emerytury jest niezgodne z Konstytucją i orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 15.01.2009r. ZUS przyznał K. P. prawo do emerytury od 1 grudnia 2008r. Na dzień przyznania emerytury K. P. była zatrudniona u dotychczasowego pracodawcy. Wobec powyższego ZUS zawiesił wypłatę emerytury od dnia jej przyznania. Przy czym w związku ze zmianą przepisów, która nastąpiła od dnia 08.01.2009r., a więc przed wydaniem tejże decyzji - ZUS podjął wypłatę emerytury K. P. od dnia 08.01.2009r. (k.36 a.e.).

Następnie wobec kolejnej zmiany przepisów - decyzją z dnia 12.10.2011r. ZUS wstrzymał od dnia 01.10.2011r. K. P. wypłatę emerytury z powodu kontynuowania zatrudnienia u pracodawcy, u którego pracowała przed dniem nabycia prawa do emerytury (k.67 a.e.).

Decyzją z dnia 07.01.2013r. ZUS wznowił wypłatę emerytury od dnia 22.11.2012r.

K. P. przez cały okres kontynuowała zatrudnienie u pracodawcy, na rzecz którego pracowała przed uzyskaniem prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Treść sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego mogłaby nasuwać wniosek, że dotyczy wszystkich osób, które uzyskały prawo do emerytury przed dniem 01.01.2011r. Jednakże z uzasadnienia tego wyroku w sposób jednoznaczny wynika, że Trybunał Konstytucyjny uznał, że art.103a w/w ustawy jest niekonstytucyjny jedynie w stosunku do osób, które uzyskały prawo do emerytury w przedziale czasowym od dnia 08.01.2009r. do dnia 31.12.2010r.

Trybunał Konstytucyjny wywodził bowiem, że osoby, które uzyskały prawo do emerytury w powołanym powyżej okresie, podejmowały decyzję o przejściu na emeryturę w stanie prawnym, który nie nakazywał rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby emerytura mogła być wypłacana. Wobec powyższego działając w zaufaniu do państwa i stanowionego przez nie prawa, ubezpieczeni ci podjęli decyzję co do przejścia na emeryturę. Trybunał Konstytucyjny argumentował, że gdyby wiedzieli oni, że nastąpi zmiana stanu prawnego, uzależniająca realizację prawa do świadczenia emerytalnego od uprzedniego rozwiązania stosunku pracy, ich decyzja mogła być inna, bo z perspektywy dokonanej nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z FUS i objęcia nią także tych osób, okazała się dla nich niekorzystna.

Tymczasem odwołująca uzyskała prawo do emerytury przed dniem 08.01.2009r., co w ocenie Sądu ma decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie.

K. P. uzyskała prawo do emerytury od dnia 01.12.2008r. Obowiązywał wówczas **art.103 ust.2a** ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia

kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Ponieważ K. P. kontynuowała zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy – wypłata jej emerytury od razu uległa zawieszeniu. Oznacza to zatem, że odwołująca - decydując się na przejście na emeryturę w takim stanie prawnym – godziła się na to, aby jej emerytura była zawieszona. Należy mieć bowiem na uwadze, że odwołująca wniosła o emeryturę złożyła dnia 23.12.2008r., a więc w dacie, gdy obowiązywał jeszcze powołany powyżej art.103 ust.2a w/w ustawy. Godziła się zatem na to, że jeśli nie rozwiąże stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, to nie będzie podstaw do wypłaty emerytury. Tak też się stało, albowiem ZUS przyznał K. P. prawo do emerytury od dnia 01.12.2008r., lecz wypłatę emerytury rozpoczął dopiero od dnia 08.01.2009r. Przy czym okoliczność, że wypłatę emerytury ZUS podjął od dnia 08.01.2009r. pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Należy bowiem odróżnić datę powstania prawa do emerytury od daty jej wypłaty po ustaniu przyczyn, z powodu których uprzednio była ona zawieszona. Trybunał Konstytucyjny jednoznacznie wskazał, że w przedziale czasowym od dnia 08.01.2009r. do dnia 31.12.2010r. dana osoba musi uzyskać prawo do emerytury, a nie prawo do jej wypłaty.

Wypłata emerytury odwołującej od dnia 08.01.2009r. była konsekwencją wprowadzenia nowelizacji ustawą z dnia 21.11.2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz.U. z 2008r., Nr 228, poz.1507 ze zm.) – art.103 ust.2a w/w ustawy został uchylony z dniem 08.01.2009r. W konsekwencji osoby, które przechodziły na emeryturę po tej dacie, nie musiały rozwiązywać stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby ich emerytura była wypłacana.

Kolejna zmiana przepisów nastąpiła dnia 01.01.2011r., gdy wprowadzono **art.103a** w/w ustawy. Przepis ten stanowi powtórzenie treści, która znajdowała się uprzednio w art.103 ust.2 a w/w ustawy. Wymaga zatem rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby przysługiwało prawo do wypłaty emerytury. Przy czym w myśl art.28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010r., Nr 257, poz.1726 ze zm.) - do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepis ten stosuje się, poczynając od dnia 1 października 2011r. Dlatego ponownie zawieszono wypłatę emerytury odwołującej od dnia 01.10.2011r.

W ocenie Sądu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. nie ma zastosowania do odwołującej. K. P., przechodząc na emeryturę od dnia 01.12.2008r., godziła się, aby wypłata jej emerytury była od razu zawieszona z uwagi na treść art.103 ust.2a w/w ustawy, gdyż nie rozwiązała stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Obowiązujący od dnia 01.01.2011r. art.103a w/w ustawy jest jedynie powtórzeniem brzmienia art.103 ust.2a w/w ustawy. Odwołująca nie została zatem zaskoczona przez ustawodawcę niekorzystną dla siebie zmianą przepisów. Wręcz w przypadku odwołującej można stwierdzić, że w porównaniu z przepisami, które obowiązywały, gdy przechodziła ona na emeryturę, ustawodawca dokonał korzystniejszej dla niej zmiany przepisów, która umożliwiła okresowe wypłacanie jej emerytury pomimo, iż nie rozwiązała ona stosunku pracy z pracodawcą, u którego pracowała przed emeryturą. Zatem w przypadku odwołującej nie można stwierdzić, aby nastąpiło naruszenie zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającej z art.2 Konstytucji RP.

Z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego wynika także, że art.103 a w/w ustawy nie jest niezgodny z Konstytucją wobec osób, które uzyskały prawo do emerytury po dniu 01.01.2011r., czyli – wobec osób, które decydowały się na przejście na emeryturę pod rządami przepisu, który nakazywał rozwiązanie stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby miały prawo do wypłaty emerytury. Odwołująca także należy do tej kategorii osób z uwagi na fakt, że przeszła na emeryturę, gdy obowiązywał analogiczny w swej treści art.103 ust.2a w/w ustawy. Wobec powyższego nasuwa się wątpliwość, czy przysługuje jej prawo do wypłaty emerytury po dniu 22.11.2012r. Jednakże tego zagadnienia nie obejmowała zaskarżona decyzja, dlatego Sąd w tej kwestii nie orzekał.

Z tych wszystkich względów, Sąd uznał, że prawidłowa jest zaskarżona decyzja, którą ZUS odmówił uchylenia decyzji z dnia 12.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 21.11.2012r.

Mając to na uwadze, Sąd oddalił odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.